

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8

гр. София, 10.04.2025 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20256000600004 по описа за 2025 година

образувано по въззивна частна жалба от Н. Д. Л. чрез защитника му адвокат П. Г. от АК – Б., срещу Определение № 7/19.03.2025 г. по АНД № 172/2024 г. по описа на Военен съд - П..

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 323, ал. 2 от НПК.

Образувано е по въззивна частна жалба, вх. № 499/01.04.2025 г. по описа на Военен съд – П. от обвиняемия Н. Д. Л. чрез защитника му адвокат П. Г. от АК – Б., срещу Определение № 7/19.03.2025 г. по АНД № 172/2024 г. по описа на Военен съд – П., с което е върната въззивната жалба срещу решението на първоинстанционния съд. В мотивите си съдът е посочил, че на 19.02.2025 г. защитникът адвокат Т. е уведомен за отстраняване на нередовности по жалбата по чл. 320, ал.1 НПК, като не е изпълнил указанията на съда в тази насока.

В частната въззивна жалбата, предмет на настоящото производство, е посочено, че атакуваното определение е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че първоинстанционния съд не е взел предвид, че подадената жалба срещу решението на съда отговаря на всички изисквания на чл. 320 от НПК. Излагат се аргументи, за това, че за да бъде налице съзнателно и целенасочено изпълнение на указанията на съда за изправяне на нередовностите в жалбата, такива указания следва да са дадени законосъобразно. Изразява се становище, че определението на съда не съдържа мотиви, относими към дипсозитива му, което води до извод за незаконосъобразност. Първоинстанционният съд е бил длъжен да посочи какви точно нередовности във въззивната жалба е констатирал, да укаже на страната да ги отстрани и да даде съответния срок за това, което не е сторено. Иска се отмяна на определение № 7/19.03.2025 г. по АНД № 172/2024 г. по описа на Военен съд – П. и връщане на делото за администриране.

Жалбата е подадена в срок, от активно легитимирана страна по чл. 318,

ал.4 от НПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество частната въззивна жалба срещу определението на съдията-докладчик от 19.03.2025 г. е основателна.

Въззивният съд, като съобрази възраженията на жалбоподателя, провери изцяло обосноваността и законосъобразността на обжалваното определение и за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдебното производство по делото пред първата инстанция е било образувано по внесено постановление за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание срещу обвиняемия Н. Д. Л., като по него е постановено Решение № 1/03.02.2025 г. по АНД № 172/2024 г. по описа на Военен съд – П., с което обвиняемия е признат за виновен за извършено от него престъпление по чл. 131, ал.1, т.12, пр.1, вр. чл. 130, ал.1 от НК, като е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева. Със същото решение съдът се е произнесъл по веществените доказателства и разноските. За решението на съда страните са надлежно уведомени в съдебното заседание по делото, проведено на 03.02.2025 г. Обвиняемият Л. е подписал и разписка, приложена на л. 123 от н.д., която удостоверява обявяването на съдебния акт в негово присъствие, както и правото му да обжалва в законоустановения 15-дневен срок сам или чрез адвокат решението на съда. Срещу решението същия е депозирал въззивна жалба, вх. № 207/07.02.2025 г. подписана собственоръчно от него, с която иска да бъде отменен съдебния акт и да бъде постановено ново решение, с което да бъде оправдан. Алтернативно моли решението да бъде изменено, като размера на глобата бъде намален.

Същият ден, с разпореждане № 7/7.02.2025 г. съдията-докладчик е установил и приел, че въззивната жалба е подадена в срок, като е указал преписи от нея да се изпратят на прокурора и защитника. Видно от материалите по делото, мотивите към решението на основния съд са изготвени на 18.02.2025 г. В съобщението на страните за изготвяне на мотивите, първоинстанционният съд е указал да бъде уведомен обвиняемия, че следва „да изготви подадената от него жалба спрямо изискванията на чл.320, ал.1, изр.1 от НПК“. След изясняване на въпроса за връчване на съобщението на обвиняемия, поради допуснатата техническа грешка, съдията-докладчик е приел, че съобщението за отстраняване на нередности по въззивната жалба е връчено на 04.03.2025 г. С атакуваното определение № 7/19.03.3035 г. Военен съд – П. е върнал въззивната жалба, предмет на настоящото производство, поради неотстраняване на нередовности във въззивната жалба.

В случая е безспорно, че срещу първоинстанционния съдебен акт е постъпила в срок въззивна жалба срещу постановеното решение. Това е констатирано и при администрирането ѝ от съдията-докладчик още на 07.02.2025 г. и в изпълнение на задълженията си по чл. 321 от НПК съдията – докладчик, незабавно е съобщил за това на заинтересованите страни, като им е изпратил препис от нея. Няма подадени писмени възражения срещу нея пред първоинстанционния съд.

В процедурата по чл. 323 от НПК първоинстанционният съд следва да констатира нередовност на въззивната жалбата и да укаже 7-дневен срок за отстраняване на нередностите, както и да посочи в какво се изразяват. Действително, в случаите при които жалбата не отговаря на изискванията и не са изпълнени указанията на съдията - докладчик за отстраняване на пропуските или несъответствията във въззивната жалба в предписания срок, това налага връщането на същата по силата на чл. 323, ал. 1, т. 1 от НПК. Вярно е също така, че въззивната жалба следва да бъде върната на жалбоподателя единствено и само ако някое от лимитативно изброените изисквания за нейното съдържание и форма, посочени в чл. 320, ал. 1 и ал.3 от НПК, не е спазено. Само тогава жалбоподателят ще търпи негативните процесуални последици, тъй като проявеното от него бездействие не е извинително.

Съгласно чл. 320, ал. 1 и ал. 3 от НПК, въззивната жалба и протест следва да бъдат писмени и подписани от подателя, в тях се посочват съдът, до който се подават, от кого се подават и какво искане се прави. В жалбата и протеста се посочват и неизяснените обстоятелства и доказателствата, които следва да бъдат събрани и проверени от въззивния съд. Съображенията изложени във въззивната жалба и/или въззивния протест по фактическите положения - неизяснените обстоятелства и доказателствата, които следва да се съберат, не са задължителни за страните, а препоръчителни, с оглед планиране на съответните действия от въззивната инстанция. Възможно е жалбоподателят да не счита, че са останали неизяснени обстоятелства, както и че всички необходими доказателства са събрани. Подобно съдържание не би могло да се вмени в задължително условие за допустимост на жалбата и/или протеста.

В конкретния случай в подадената по делото въззивна жалба се съдържат подробни съображения и са посочени неизяснените обстоятелства, които следва да бъдат проверени от въззивния съд, но по своята същност тя не е била негодна да инициира надлежно въззивно производство, доколкото по силата на чл. 320, ал. 4 от НПК допълнително писмено изложение за допълване на доводите, посочени в жалбата и протеста, могат да се правят до даване ход на делото в съдебно заседание пред въззивния съд. Въззивната жалба на обвиняемия Н. Д. Л. от в.ф. – А. съдържа реквизитите по чл. 320, ал. 1 от НПК. В нея са посочени съдът, до който се подава, от кого е подадена, присъдата, срещу която се подава, какво искане се прави и същата е подписана от подателя. С жалбата се претендирана недоказаност на деянието, неправилна оценъчна дейност по отношение на свидетелските показания на свидетеля Г.Д., С.П. и Г.Т., на експертното заключение на вещото лице проф. Т. и неправилно установена фактическа обстановка.

Обстоятелството, че след изготвяне на мотивите на съда, жалбоподателят и /или защитника му не са представили допълнителни писмени изложения към жалбата, не води до нейната нередовност. Както задължително допълнение към въззивната жалба, така и непосочването на неизяснени обстоятелства и на доказателствените искания не съставляват абсолютно самостоятелно основание за връщане на въззивната жалба.

Обратното разбиране би означавало, че всяка въззивна жалба следва да се позовава на неизяснени обстоятелства, дори и когато такива липсват. В конкретиката на настоящия казус, следва да бъде посочено, че липсва и изрично изявление във въззивната жалба, че след изготвяне на мотивите към решението ще бъдат представени допълнителни съображения, което да послужи на като основание на първоинстанционния съд да покани жалбоподателя да развие допълнителни съображения в нея. Освен това, разпоредбата на чл. 320, ал.4 от НПК предоставя правна възможност и не преклудира правото на жалбоподателя да развие допълнителни изложения за допълване на доводите в жалбата пред въззивната инстанция до даване ход на делото, с оглед защита на законните си права и интереси.

С оглед изложеното, настоящият състав намира, че обжалваното определение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а делото върнато на първоинстанционния съд за администриране и изпълнение на процедурата по чл. 325 от НПК.

Водим от горното и на основание чл. 345, ал. 1, вр. чл. 323, ал. 2 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 7/19.03.2025 г. по АНД № 172/2024 г. по описа на Военен съд – П..

ВРЪЩА делото на Военен съд – П., за изпълнение на процедурата по чл. 325 от НПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____